

Arrest

nr. 53 568 van 21 december 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kazachse nationaliteit te zijn, op 13 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 7 november 2008 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 18 augustus 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Kazaks staatsburger van Oeigoerse origine. U verklaarde problemen te hebben omwille van uw man. Ter staving van uw asielaanvraag haalde u volgende feiten aan.

Uw man werkte bij een garage 'Barys'. Hij kreeg ruzie met zijn chef in augustus 2006 en werd door een mecanicien en de chef van de garage geslagen. Uw man werd beledigd omwille van zijn Oeigoerse origine. Hij diende klacht in bij de politie, maar de agenten werkten samen met de werknemers van de garage. Dezelfde dag kwamen agenten naar uw huis. Ze vielen u aan en een pot heet water belandde op uw voet. Ook verkrachtten ze u. De agenten dreigden er mee uw zonen te doden. U verloor het bewustzijn en moest gedurende tien dagen in het ziekenhuis verblijven. Uw man vond ondertussen een ander appartement om te wonen. Op 5 september 2006 begon uw man bij een bouwfirma te werken. Zelf begon u in april 2007 opnieuw te werken. Op 15 september 2008 viel een collega van uw man tijdens het werk van een gebouw. Er werd een onderzoek gestart en alle arbeiders werden ondervraagd. De inspecteur belast met het onderzoek bleek de broer te zijn van de chef van 'Barys'. Tijdens het verhoor werd uw man voor de keuze gesteld. Ofwel zou hij berecht worden als schuldige aan moord, ofwel zouden zowel u als uw man naar het politiebureau moeten komen voor seksuele betrekkingen met de agenten en de andere gedetineerden. Op 25 september 2008 was uw man van plan zich van het leven te benemen. Zelf werd u drie keer van thuis meegenomen door mannen en gedwongen om seksuele betrekkingen te hebben, waarbij u werd beledigd omwille van uw origine. U contacteerde een vriendin, Gulmara, waar u met uw gezin terecht kon. U besloot het land te verlaten.

Op 15 oktober 2008 reisde u per trein naar Moskou, samen met uw gezin. Uw man bleef achter in Moskou omdat jullie onvoldoende geld hadden voor de reis. Zelf vertrok u op 3 november 2008 per vrachtwagen naar Brussel, waar u op 7 november 2008 aankwam. Dezelfde dag vroeg u asiel aan bij de Belgische autoriteiten samen met uw twee kinderen.

Uw man, AMETKHANOV Ruslan (o.v. 6.346.672), kwam u vervoegen op 19 januari 2009. Omwille van de verkrachtelingen, die het u volgens uw cultuur onmogelijk maken om verder te leven, en omwille van het gewelddadige gedrag van uw man besloot u van hem te scheiden.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op problemen die voortvloeien uit de problemen die u toeschreef aan uw man, namelijk problemen (fysieke mishandelingen, dreiging met schijnproces wegens moord op een collega arbeider) met zijn werkgever en daarmee bevriende politieagenten, omwille van de origine van u en uw man. Echter, uw man haalde in zijn asielaanvraag nergens aan dat hij welke problemen dan ook heeft gekend in Kazakstan met zijn werkgevers, de politie of andere mensen omwille van zijn origine. Tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal werd u gewezen op deze vaststelling. U verklaarde niet te weten waarom uw man er niets over heeft verteld (CGVS, p. 6). Dit is echter geen afdoende verklaring. Het feit dat u uw problemen baseert op problemen van uw man, die daar zelf hoegenaamd geen melding van maakt, doet besluiten dat uw verklaringen ter staving van uw asielaanvraag niet aannemelijk zijn. Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen en deze van uw man blijkt dat jullie echtelijke problemen kennen. Echter, zelfs in deze situatie is het totaal niet aannemelijk dat uw man zou nalaten om dergelijk zware problemen te vertellen in het kader van zijn asielpprocedure, en zich aldus in de onmogelijkheid zou brengen om te genieten van een internationale beschermingsstatus.

Tot slot dient men de aandacht te vestigen op een fundamenteel en flagrant verschil, dat betrekking heeft op een essentieel element van uw relaas en waarmee u werd geconfronteerd, tussen de versie die werd voorgesteld tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en de informatie die u in de vragenlijst heeft gegeven op de Dienst Vreemdelingenzaken. Zo verklaarde u voor het Commissariaat-generaal dat uw man op 18 augustus 2006 een auto-ongeval kreeg en werd geslagen op zijn werk, dat hij de dag nadien klacht ging indienen, waarna u dezelfde dag thuis werd aangevallen en uw voeten werden verbrand (CGVS, p. 3). In de vragenlijst vermeldde u echter dat uw man reeds op 15 augustus 2006 ruzie kreeg na het auto-ongeluk van die dag, dat hij pas op 18 augustus 2006 klacht ging indienen en dat u op 19 augustus 2006 thuis werd aangevallen waarbij uw voeten werden verbrand (Vragenlijst). Tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal werd u gewezen op de tegenstrijdigheden in uw verklaringen. U bleef echter bij uw laatste verklaringen, wat geen afdoende uitleg is aangezien de tegenstrijdigheden blijven bestaan. Aldus kan u zelf de problemen van uw man evenmin aannemelijk maken.

Aangezien uw verklaringen over de problemen van uw man niet geloofwaardig zijn, kan er aan uw problemen die daarvan het gevolg zijn (aangevallen, voeten verbrand, meermaals verkracht) evenmin geloof gehecht worden.

Volledigheidshalve dient te worden gesteld dat er geen sprake is van daadwerkelijke vervolging van personen van Oeigoerse origine in Kazakstan. Een kopie van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt is toegevoegd aan uw dossier.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan er in het kader van uw asielaanvraag niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in de definitie van Subsidiare bescherming.

De door u voorgelegde documenten (geboorteaktes van u en uw kinderen, huwelijksakte, reispaspoort, werkbadge, rijbewijs en een medisch psychologisch attest) hebben geen betrekking op de door u aangehaalde problemen en kunnen bijgevolg bovenstaande conclusie niet wijzigen. Het medisch psychologisch attest stelt dat u lijdt onder het gewelddadige gedrag van man. Echter, dit attest handelt hoegenaamd niet over de door u aangehaalde problemen in Kazakstan. Bijgevolg kan dit attest bovenstaande conclusie niet wijzigen. U legde tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal nog enkele medische attesten en foto's van uw voeten voor, waaruit blijkt dat uw voeten verbrand zijn. Echter, deze documenten verschaffen geen informatie betreffende de oorzaak van deze verwondingen. Hoe dan ook kunnen deze documenten bovenstaande conclusie niet wijzigen. Ook legde u een brief van uw bureaus in Kazakstan voor, doch deze handelt niet over de problemen in Kazakstan die u aanhaalde ter staving van uw asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster roept de volgende schendingen in: "Schending van het artikel 1,A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951; Schending van artikel 15, sub c, van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, gelezen in samenhang met artikel 2, sub e, van deze richtlijn Schending van de artikelen 48/2 en 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van de artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering; van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de rechten van verdediging en de zorgvuldigheidsverplichting, Schending van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4.11.1950, goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 Manifeste beoordelingsfout."

2.2. Een middel of een onderdeel van een middel is slechts ontvankelijk in de mate dat niet alleen wordt aangegeven welke bepaling of beginsel met een bestreden beslissing zou zijn geschonden, doch ook wordt uiteengezet op welke wijze die schending zou zijn gebeurd. De Raad stelt vast dat verzoekster de schending van de rechten van verdediging en van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert, doch niet de minste toelichting geeft op welke wijze deze beginselen zijn geschonden. Derhalve is dit onderdeel van het middel niet dienstig aangevoerd.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006 (hierna: vreemdelingenwet) hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoekster stelt Kazakstan te hebben verlaten omwille van problemen die zij en haar echtgenoot kenden om hun Oeigoerse origine. De geloofwaardigheid van verzoeksters aangehaalde problemen worden volledig onderuit gehaald door enerzijds haar eigen tegenstrijdige verklaringen en anderzijds aangezien haar echtgenoot, die eveneens een asielaanvraag indiende, op geen enkel ogenblik deze feiten heeft verklaard. Verzoekster kon deze frappante vaststelling niet toelichten op het CGVS (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Aangezien de aangehaalde problemen, met name mishandeling door de politie, mishandeling van zowel verzoekster als haar echtgenoot door enkele mannen met achternaam Mambetov en de veelvuldige verkrachtingen van verzoekster, dermate ernstig zijn, kan in redelijkheid niet worden verondersteld dat de echtgenoot ze zou vergeten te melden in het kader van een asielaanvraag. Immers zelfs in acht genomen de intussen feitelijke scheiding tussen beide echtgenoten, kan niet overtuigen dat verzoeksters voormalig echtgenoot, die ook asiel wenst in België, de hiervoor doorslaggevende feiten niet vertelt.

3.2. De geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas wordt hoe dan ook verder ondermijnd door haar eigen tegenstrijdige verklaringen aangaande de data van de verschillende incidenten die plaatsvonden in augustus 2006. Zo verklaarde verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat haar echtgenoot op 16 augustus betrokken was bij een auto-ongeval en hij geslagen werd op zijn werk, dat hij de dag erna klacht indiende bij de politie en de politiediensten op diezelfde dag nog hun huis binnenvielen en mevrouw mishandelden. Tijdens het gehoor door de commissaris-generaal verklaarde verzoekster echter dat het ongeval op 15 augustus plaats had, haar echtgenoot diezelfde dag ruzie kreeg op zijn werk, pas op 18 augustus klacht ging neerleggen bij de politie en die de volgende dag hun huis binnenvielen. Deze tegenstrijdigheid betreft de kern van verzoeksters asielrelaas. Aldus is het redelijk te verwachten dat ze hierover eenduidige verklaringen kan afleggen. Dat is in casu echter geenszins het geval.

3.3. Wat het neergelegde Belgische psychologisch attest betreft, stelt de Raad vast dat het document werd opgesteld op basis van de verklaringen van verzoekster. Een psycholoog is bezwaarlijk geplaatst om de waarachtigheid van feiten die zich in Kazakstan voordeden te attesteren. Immers een medisch attest is geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468).

3.4. Verzoeksters verwijzingen in het verzoekschrift naar *“recente Mensenrechtenrapporten van algemene bekendheid en in een toegankelijke taal voor juristen”* zijn niet onderbouwd te meer nu verzoekster nalaat de naam te vermelden van de mensenrechtenrapporten en deze toe te voegen aan het verzoekschrift. Hoe dan ook volstaat het niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). De blote bewering *“Mijn verzoekende partij is ervan overtuigd is dat diens leven in gevaar is in diens land van herkomst. Dat hij niet alleen vanuit zijn uitgebreide persoonlijke ervaring spreekt, doch dat ook uit de hedendaagse situatie blijkt hoe in diens land nog steeds ernstige misbruiken*

bestaan” volstaat evenmin om een concrete vrees voor vervolging aan te tonen (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Uit de objectieve informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt overigens geenszins dat inwoners van Oeigoerse origine in Kazakstan vervolgd worden. Verzoeksters verklaringen komen dan ook verzonnen voor ter ondersteuning van een gefabriceerd asielrelaas.

3.5. Wat de overige documenten betreft, staven haar reispaspoort, rijbewijs, geboorteakte en die van haar kinderen louter haar identiteit en die van haar kinderen. Voorts kan haar werkbadge, noch de brief van haar bureaus aangaande verzoeksters problemen met haar echtgenoot de voorgehouden vrees voor vervolging aannemelijk maken.

3.6. Verzoekster maakt haar vrees voor vervolging omwille van haar Oeigoerse herkomst geenszins aannemelijk. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Met betrekking tot het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden moet erop gewezen worden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over een gebonden bevoegdheid beschikt, namelijk over de toekenning van de vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van de vreemdelingenwet) en het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus (artikel 48/4 van dezelfde wet) en dat er in onderhavige procedure geen uitspraak wordt gedaan over een terugleidingsmaatregel. Overeenkomstig de rechtspraak van het Europees Hof van de Rechten van de Mens geeft het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens geen recht op asiel. Het valt dus niet binnen de bevoegdheid van de Raad om zich hierover uit te spreken. De artikelen 2 en 3 EVRM stemmen inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

4.3. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.4. Waar verzoekster verwijst naar artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet dient ze elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in haar land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. Verzoekster dient niet aan te tonen dat het geweld direct tegen haar persoon wordt gericht. Het blijft niettemin noodzakelijk het causale verband aan te tonen tussen de zwaarwegende gronden die bestaan om aan te nemen dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade zal lopen bij terugkeer naar het land van oorsprong, wat op zich ook een inschatting inhoudt van verzoekster, binnen de situatie van haar land. De loutere verwijzing naar een arrest van het “*Hof van Justitie (Grote kamer)*” is, daargelaten dat dit niet correct en zonder referenties wordt geciteerd, niet nuttig nu verzoekster geen enkel objectief element aanbrengt die kan aantonen dat in Kazakstan zich een situatie voordoet die beantwoordt aan artikel 48/4, §2, c vreemdelingenwet.

4.5. Het verzoekschrift stelt dat “*verwerende partij motiveert dus niet op afdoende wijze waarom de subsidiaire bescherming niet kan verleend worden*”. De Raad wijst er evenwel op dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing besloten heeft tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn (RvV 28 mei 2008, nr. 11903).

4.6. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig december tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK